

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.	Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.	Hirdetések egyösszeg szerint: A nyílt tér sora 1 korona

Husvét.

„Csudálatos volt nézni a mindenek között való szomorúságot; és az emberek pedig egymásnak panaszkodnak vala, szívek szomorúságáról; a madarak repdeséseket, a halak uszkálásokat el-hadták: a fák levelei hullottak, a fűvek hervadtak; és semmi sem volt e világon ami maga mivolta szerént szomorúságot nem mutatott volna: mert minden úgy láttatott, mintha az ő Teremtőjével megakarna halni; és Égen, Földön nagy felháborodás volt: mintha mind el kellenék néktek veszni; az egész világon a föld megindult, mely miát a kősziklák repedeztek, sok magas hegyek lesüllyedtek, sok Tornyok leszakadtak, Városok leomlottak és sok koporsók megnyitáltak.»

És ezek a sorok, mintha minden szavukkal a mai eseményeket akarnák megörökíteni. Oh mert most van a szívekben és a földön az az általános nagy elszomorodás ami a fentebbi sok száz éves könyv szavaiban megvan írva. Most teljesedik minden fejezete valósággyá, ennek a régi krónikának.

S a Megváltó, akinek szenvedései érettünk való voltak, — most sok-sok millió példában adja elénk az ő

sorsát. Hiszen ezek a harcban álló emberek is érettünk szenvednek, érettünk ontják piros meleg vérüket, a mi jólétünkért, a mi nyugalomunkért. Ezért szenvednek, ezért hainak meg s az ő porukból támad fel dicsőségesen a hajnal, az arany Béke.

S az a sok szegény asszony, azok a sajgó szívű anyák, akik könnyel ébrednek, könnyel fekszenek s akiknek szíve már csak foszlányokban dobog a kínok miatt: vajjon nem-e: Mater Dolorosa kinjait érzik, a fiaikért; akiket oda kellett adniok, hogy szenvedjenek, hogy kínos halállal meghaljanak. Szegény asszonyok! szegény fájdalom anyák! Akiknek mérhetetlen bánatára nincs vigasztalás sehol e földön.

S mennyire igaz a régi krónikának ez a másik része is: „sok Tornyok leszakadtak, Városok leomlottak, ma is csak éppen úgy mint akkor: romhalmazok, pusztulás, kietlenség mindenfelé, a föld megrepedezve, összedulva és ahol a csata elvonult, halálos nagy Csend mindenfelé és sötétség.

Oh Nagypéntek, szomorúságok, nehéz csüggedések, fekete bánatok, vergődő gyászok, csudálatos nagy napja! ime mintha sok száz esztendő múltával, nem lenne elég az emlékezés reád, — hanem megújultál, minden könnyel, vérrel, újból reánk nehezede-

tél s remegő kétségek, ideges vergődések, lemondások mind a lelkünkön ülnek. Sápadt arccal, bánattól meggyötört szívvel, siró szemekkel, bágyadtan összekulcsolt imádkozó kezekkel nézünk fel az Égre: vajjon most is, úgy mint akkor régen, — lehet-e feltámadást remélnünk? lehet-e a jóban biznunk? lehet-e várnunk sugaras, dicsőséges, derűthozó Jövőt?

Jön-e: holnap? holnapután? Szép, nyugalmas, békés napok, amikor diadalra jut az Eszme, amiért most annyian meghaltak? Lehet-e feltámadást remélnünk ebben a földet megrázó, nagy irtózatot zivatarban? Lehet-e jobb időket várnunk?

És itt remegünk valamennyien az ő koporsójánál; haj! mert nagyon nyomorultak, szegények és elkeseredett szívűek vagyunk oh Uram! Egyedül Te segíthetsz rajtunk és senki más a világon

És nincs köztünk most már: gőgös, dacoló, magasraemelt fejű, aki büszke volna a fajtájára; mert belátjuk, hogy mi semmik vagyunk, szegény elátkozott, lihegő, agyonhajszolt, emberi mivoltukból kivetkőzött nyomorult teremtések, akik minden eszközzel egymás élete ellen törnek. Nem vagyunk mi semmik Uram, a Te színed előtt csak: hitvány porszemek, akiket kihullajtottál a Te nagy, hatalmas, erős kezeidből.

Vitézi énekek

Gyóni Géza przemysli versei.

A przemysli katonák közt volt egy poéta is, aki a harcok lüzében, az elkeseredett küzdelemben írta meg költeményeit. Gyóni Géza a régi lantosok módjára kiáltott bele a véres viharba. Hogy Przemysl elesett. Gyóni Géza is orosz fogságba került és osztozik a tízezrek szomorú sorsában, akiket az ostrom alatt verseivel, lelkesíteni és vigasztalni akart. Költeményeiből bemutatunk itt egynehányat.

Órségen.

Sötét felhők sűrűn gomolyognak —
Idekéklik a lengyel határ.
Patak hidján alkonyi csöndben
Egy katona haptákban áll.

Patak hidján haptákban áll —
S gondolata, mint ég felhője
Sűrűn gomolyg és odaszáll
A mesebeli drága nőre.

A drága nő most merre van?
S merre-merre minden szépség.
Egy katona őrt áll a hidon
S számolja a szíve verését.

(Augusztus 18.)

Vasárnap a sáncon.

Látod pajtás a Göncöl szekeret?
Rudja mutatja a hazai tájat.
Szép kedvesem most írja levelét.
Jó a csillagnak; az már oda láthat.

A kis fiam most ébredt fel talán
Első álmából az anyja ölében:
Százszor kérdi: hol van az apám?
Jó asszonyod majd mesél neki szépen

A szobánk olyan kedves és meleg.
Írta utolszor drága levelében.
Olyan kedves már a csöppnyi gyerek,
Mikor föltérdel az anyja ölében.

Pajtás, huzódj csak erre közelebb!
A golyó már a földet mind kivájtja.
Jobb lesz nekem a te fekvőhelyed;
A kicsi fiad ne várjon hiába.

Nekem nincs fiam, aki haza várjon.
.. Főnt a sápadt hold vér-esőt mutat.
Két magyar vitéz beszélget a sáncon.
Minden jólélek dicséri az Urat.

Magyar katonák dala.

Lángoló vörösből
Lengyel hegyek orma,
Meglátlak-e még haj,
Kedves falum tornya.
Kinyílik-e még rám

Egy kis ablak szárnya,
Meglátom-e magam
Egy szelid szempárba?

Vigye a levelem
Búgó galamb szárnya
Az én édesemnek
Szép Magyarországra.
Mondja el fenszóval:
Semmi bajom nincs.
Mondja el halkabban:
Megszakad a szívem.

Mondja el fenszóval:
Erdei harasztom
Gyönyörűnek álmat
Fegyverben virrasztom.
Mondja el halkabban:
Járok piros vérben,
Esti harangszókor
Imádkozzon értem.

Viszi a levelet
Búgó galamb szárnya.
Meghozza a választ,
Kilenced napjára:
Esti harangszókor
Talpig hófehérben
Gyönyörű galambom
Imádkozik értem.

Gázolhat a lábam
Térdig muszka-vérben,
Gyönyörű galambom

S valami mélységes, rémes sötétségbe estünk le. Emelj vissza bennünket nagy hatalmas ur; hadd legyünk ismét a Te védelmed alatt mindnyájan. S mindnyájan békességben és szeretetben éljük le az életünket úgy, amint Te azt elrendelted. Ne engedd, hogy így egymást keserítsük, öljük. Elégeld meg az áldozatot és engedd feltámadni a Békét, úgy mint sok száz esztendőknél előtte; amikor a sötét Nagypéntekre — diadalmas sugaras Husvét hajnala aranylott fel, erős és mindvégig tartó ragyogással

Németh Böske.

Németh János †

S mégsem az ősz a halál ideje, hanem a tavasz; a halottak napja lehet novemberben, de a halál igazi hónapja a május — egy okos könyv ír így. De nem csak a május: a március is... Március... tavaszi napfény, szellő, zöld bimbók, s a levegőben fekete zászlók hajladoznak, lobognak a templomon és más középületeken is, szomorú fekete zászlók, a halál zászlói, gyászosak, a szivbemarkolók, s ünnepies, komor harangszó sir bele a levegőbe, bele a szép tiszta tavaszba, s talán így még zokogóbb a hangja, mintha tél volna.

* * *

Március 29-én este 8 órakor ez az ünnepies, komoly harangzugás sok embert kicsalt a házból. Künn havas eső esett, s az emberek ijedt, furcsa kíváncsisággal kérdezték egymást: miért harangoznak? Akik már tudták, megfeleltek rá: meghalt a plébános úr.

Megdöbbsent arcok váltak sápadtra, ijedt szemek nézték egymást csudál-

kozva. Meghalt? — A paplak előtt eme szokatlan időben csoportok verődtek össze, megdöbbenve tárgyalták a szomorú valóságot, mely oly váratlan, hirtelen szörnyűséggel csapott le a városra. Hisz délután még vidáman bocsájtotta el vendégeit a szíves házigazda s ime néhány rövid óra és az az élet, amely annyi szépet, nemeset alkotott — megszűnt. Az a szív, mely mindig nyitva-tárva volt a szegények, szűkölködők panasza számára — nem dobog többé. Az az elme, melynek minden gondolata a mások bajain való segítés volt: megszűnt működni, s az a kéz, mely fáradhatatlan volt az adakozásban: most hidegen, mereven összetéve nyugszik már.

És az a kedves, barátságos, derűs meleg hang — már elcsendesült, elnémult, nincs.

Óh, borzasztó a halál! Tudjuk, tudjuk, hogy itt van a fejünk felett, itt lebeg, itt van körülöttünk, de mikor közeli jó ismerősökön látjuk iszonyú hatalmát — mégis megdöbbenünk ijedt csudálatos hangulatok lepnek meg bennünket.

Főként amikor munkás életek törnek ketté, adokozó kezek hullnak le tehetetlenül, mint most is Sümeget mély gyászba borította Németh János plébános halála. Fájjaljuk halálát felekezeti és társadalmi különbség nélkül. Nem nézte embertársában a rangot, az osztályt, a vallás különbségét; mindenkiben csak az embert látta. Gazdagban csak, úgy, mint szegényben. Az éhezőknek, a fázóknak a szegényeknek igazi jótévő atyja volt. Bőkezű az alamizsnálkodásban. Életének nemes vezérelve volt: »annyit érünk, amennyi jót teszünk, csak annyit«. És ezt az elvet követte teljes erejével.

Ez az elv lelkesítette életének egyik első alkotásának, a szegények házá-

nak megteremtésében. Rajongó lelkesedéssel csüggött ezen a művén, dolgozott, fáradott, áldozott érte. Művének bár tetőt adott, de ezt az utolsó részletekig már be nem fejezhette. Ebben megakadályozta a hirtelen rátört halál, s nem érthette meg, hogy nagy műve teljes befejezésében gyönyörködhessék.

Hirtelen itt hagyott bennünket, de a város közönségének néma bánata, mély gyásza, a szegények áldó fohásza száll utána.

Temetése március 31-én délután fél 5-kor ott volt. Az egyházmegye papsága, a város közönsége nagy számban jelent meg, hogy lerőjje végső tiszteletadását és mély részvétet az elhunyt plébános iránt. A szertartást *Andalics* Lajos nyírádi plébános és kerületi esperes *Jüngling* Zoltán szegvári plébános és *Debreceni* Gyula lesencetomaji káplán és *Stefános* pap segédletével végezte. Főként *Stefános* János tapolcai kántor volt. A ravatal templontéren állott, nagy, gyászoló közönségtől körülveve. Mikor a szertartás véget ért, *Pethő* Lénárd, sümegi sz. ferencendi házfőnök meghatóan szép gyászbeszéddel bucsúztatta el az elhunyt plébánost. Utána megindult a nagy gyászmenet. A sort a katolikus kör nyitotta meg, ezt a kat. legényegyesület, a polgári önképző kör, az izr. hitközség, a község elöljáróságának és képviselőtestületének, az oltáregyesületnek tagjai követték. A papság, részben a megboldogult koporsója előtt, részben a koporsó után haladt. A holttestet azután a közönség impozáns sokasága követte. A megboldogultat a kápolnadombon, *Schauer* Ferenc volt sümegi esp. plébános szomszédságában helyezik örök nyugalomra. Ott alussza örök álmát, pár lépésre az új nagy terjedelmű temető telektől, amellyel a megboldogult gyarapította a közös fekvésű széptemetőt.

Haláláról a következő gyászjelentést kaptuk:

A sümegi egyházkerület papsága fájdalmas szívvél jelenti, hogy szeretett papírunk, főtisztelendő Németh János szentszéki ülnök, sümegi plébános folyó évi március hó 29-én este 7 órakor életének 54-ik, áldozópapságának 30-ik évében rövid szenvedés után a haldoklók szeniségeivel megerősítve — csendesen elhunyt az Urban. Az Istenben boldogult földi maradványait március 31-én d. u. 5 órakor helyezik örök nyugalomra a sümegi temetőben. A szentmise-áldozat a drága halott lelkiüdvéért március hó 31-én d. e. 10 órakor lesz bemutatva a plébánia templomban a Mindenhatónak. Sümeg, 1915. március 29. Adj Uram örök nyugalommal neki és az örök világosság fényeskedjék neki!

Föltámadás.

A sír elé követ hengerítettek, lepecsételték és katonákkal őriztették. Pedig a sírban nem voltak kincsek, amelyeket megkiváncsiáltak volna hiéna lelkek. Fehér golyos kendőbe takarva feküdt benne a világ üdvözítője. Látszólag minden csendes.

Jeruzsálem városában husvét ünnepét ülik. Ezüst harsonák hívják a népet az esti áldozatra, mintha feledve volna a hatalmas égdörgés és a földrengés moraja, mely péntek délután megrázkódtatta a várost. Áldozati bárányok bégetése hallatszik, már folyik a templomban, mintha a megjósolt áldozat be nem mutatott volna. Az esti mécsnél a próféták írásait olvassák s látszólag nem gondolnak rá, hogy tegnap a kereszten a Messiás kimonóta a nagy szót: Beteljesedett! A jövendölések beteljesedtek rajta. Győzött az igazság az igazságtalanság felett, a jog a jogtalanságon, az élet a hál felett.

S mégis vannak, kik vakságukban nem akarják látni az igazság győzelmét, komoly megátalkodottságukban nem akarnak hinni a valóságban.

Imádkozik értem.

Vissza is imádkoz,
— Az ég meghallgatja
Ha nem karácsonyra,
— Virágvasárnapra.

Üzenet a kedvesnek.

Csak az búsit, ha itt halok meg, kedves,
Nem járhat sz majd ki virágos síromhoz.
Nem járhat sz majd ki szelid ősz este,
Mikor oly jó már temetőbe jární
S a sír fűvét, mint a hajamat szoktad,
Gyöngéd ujjakkal borzolja a szél.

Oly könnyű volna itt a szemöldél,
Mint fehér ágyad selyemtakarója,
S alatta csöndben, őszitől csendes őszig,
Amíg te, kedves gyászruhádát varrnád
És néha-néha arcképemet néznéd —
Halottak napját mosolyogva várnam.

Sírom fölött egy csonka szürke márvány
S fölébe hajló szomorúfüz lombja,
Beszélne halkán csonka életemről
S halottak napján mécs világa mellett
Temetőj-árók nevémet betűznék:
Szegény költő volt s még csak harminc éves.

... De itt jaj, itt oly szomorú lesz; édes,
Dérlepte tarlón elhagyva feküdni,
Vén varju kopog szikkadt koponyámon,
Amelyben akkor az utolsó álom,
Halál-bánatos végső drága rim,
Tehozzád küldött bucsúüzenet lesz.

... És nem jut hozzád soha, soha, kedves.

(Przemysl, szeptember 18.)

Könyörgés harc hajnalán.

Nem kérem, Uram, hogy reám tekints,
És lássad; nincs még a föld kerekén,
Ki haragodhoz közelebb jutott,
Mer Jóbnál jobban megszenvedtem én.

Aláztál engem barmok vályujáig
S hajcsárt rendeltél úrnak én földém,
S mikor lelkemben szent rózsáid nyíltak
Szenyedni hagytál bodzafák tövében.
És mégse kérem, hogy énram tekints
S megsokald szörnyű vezeklésemet,
Csak őt tekintsd, a gyöngét, szomorut,
Aki nem vétett, soha ellened

Uram, szépséget te adtál neki
S te adtad nekem a zengő ígét.
Ha engem elnyel itt a vérözön,
Szépségét, Uram, ki zengheti még?

Ki mondja neki eztán: Gyönyörűm,
Az ég legdrágább ajándéka vagy.
Igy elhervadni engednéd-e őt,
Ő én Uram, kit jónak mondanak.

Lásd, nem dicsérem még meg a szemét,
Melyet házadban most bánattal süt le.
Uram, könnyekben uszson-e a szem,
Mely jószágoknak legfényesebb tükré?

Nem kértem, Uram, tőled semmit is,
Mert nem alkottad kérő szóra szám;
S most mégis kérlek: szegény életem
Ajándékul add néki, jó Atyám!

(Przemysl, október 28.)

(Világ.)

Különösen az emberek. Evezredeken keresztül várták a Messiást, a lelki rabság megszűnését, az élet problémájának megfejtését. S most, amikor gondolják, hogy megjött a Messiás, nem hisznek benne, megölik s lepecsételik a sírját. Itt az ideje, hogy az ószövetség szigorú és misztikus törvénye után Isten fiainak szabadságát élvezzék s ők folytatják a törvény szertartásait. Egy sziklasír az olajfák hegyének lábánál hivatja a világ bölceit az élet és a halál nehéz kérdéseinek megoldásához, az örök élet megnyilatkozásához s a világ bölcséi elzárják ezt a sírt s otthon ülnek tovább sötétségben és a halál árnyékában. Inkább szeretik a bizonytalanságot, a keresést, mint az igazságot és valóságot. Am az emberek vaksága, konok megátalkodottsága nem akadályozhatta meg az Isten terveit. A Megváltó a lepecsételt sziklán keresztül is föltámadt. Megszégyenült az emberi ravaszság és erő, mely a halál uralmát védte. Győzelmeskedett az élet.

Nagyszombaton az Úr koporsója előtt állunk, várjuk a föltámadást. Tekintetük elsiklott a nagy Jeruzsálem felett. Látjuk s erővel érezzük, hogy ma is vannak, kik az igazság és jog ellen a legkérdetlenebb fegyverekkel küzdenek, hogy az emberiséget nyomorúságba döntsek s megfoszsják a föltámadás reménységétől. Nemcsak a sötétségbe borult ész, hanem a nyers, lelketlen erő állnak az igazság sírja felett őrt, nehogy dialalmaskodjék, mert reszketve félnek a husvét-hajnali fény sugarától. De hasztalan, az igazságnak, a jog védőinek győzni kell, hogy diadalmasan lengjen az igaz ügy zászlaja.

Ezen erős hitünkötől áthatva állunk az Üdvözítő sírja elé lelkünk mélyéből hívva: Exurge Domine — Támadj föl Uram s hozd meg népednek az igaz békét.

Dehény József.

H I R E K.

Tévedés azt hinni,

hogy a termelők idézik elő a sümegi piac örületes drágaságát. A jó közönség egymásra licitál, egymás kezéből kapkodja ki a portékát s így aztán örült volna az eladó, ha olyan összeget nem kérne, amelyenről eddig álmodni se mert. A napokban a tojás ára hét fillérről hirtelen tíz fillérré szökött fel. Amikor az egyik falusi asszonyok megemléstültek, hogy pl. Nagykanizsán is olcsóbb a tojás, ott nyolc fillérré adják darabját, — magából kikelve kiáltotta:

— Hát akkor majd bolond leszek én maguknak tojást hozni! A stikász elgyűn a tojásért a helyünkbe és őt vesz husz krajcárért. Mért gyűjtek akkor én be vele Sümegre?

Hát ennek a falusi asszonynak tökéletesen igaza van. Mi, jámbor fogyasztók, egyre azon törjük a fejünket, mi idézi elő a mérhetetlen drágaságot nálunk? Hát az, hogy a vármegye urai még ma sem tiltották ki az idegen vigéceket a zalamegyei községekből s még ma sem rendelték el, hogy a megyéből élelmiszert kivinni nem szabad. Pedig az kellene, hogy a hatóságok tiltsák el, hogy a többnyire Stájernek, Bécsnek szállító ügynökök, tyukászok, tojásszedők, kúpecok összeszedhessék az élelmicikkeket a falvakban s ezzel súlyosabbá tegyék a drágaságot. Amíg ez meg nem történik, amíg az idegen vigéceknek utalapot nem kötünk a talpukra, addig hiába is akarnánk a piacon az élelmicikkeket árait megszabni. A falusi nép oda-adja a portékáját, ahol jobb árt ad érte s ha a vigécek odamennek a helyébe, természetesen annak adja. Ha a hatóságok komolyan akarnak az élelmiszert-

uzsora ellen valamit tenni, tiltsák meg az élelmicikkeket kivételül a vármegyéből. Ez az intézkedés könnyű szerrel utját álland az élelmicikkeket folytonos drágulásának s mindenünk volna bőségesen.

Olvasóinknak boldog husvétünnepet kívánunk.

— **Bevonulás.** Felelős szerkesztőnk, Gellért Samu dr. katonai szolgálatra április 1-én bevonult.

— **Dispositio.** Stirling János sümegcsehi káplán a beteg káptalanfai plébános mellé kisegítőnek küldetett.

— **Kórházvizsgálat.** A pozsonyi V. kerületi katonai parancsnokság részéről egy altábornagy kíséretében Pewny dr. I. oszt. főorvosorvos a pozsonyi hadtest egészségügyi főnöke mult hó 31-én meglátogatta a helybeli kórházban elhelyezett beteg katonákat. A katonai személyeket Biró József dr. orvos fogadta. Mindent megvizsgáltak a kórházban elhelyezett katonák gondozásáról, valamint élelmészéről a legnagyobb megelégedéssel nyilatkoztak. Rövid ittariózkodás után automobilon tovább utaztak Tapolcára.

— **37—42 évesek sorozása Sümegen.** A sümegi járásban a következő napokon lesz a sorozás megtartva: 24-én Bazsi, csabrendeki, gógánfai, káptalanfai, kisgörbői jegyzőségek. 26-án mihályfai, nyirádi, sümegi, ukki, zalagalsai jegyzőségek.

— **Ujabb sebesült szállítás.** Mult hó 31-én ismét újabb sebesült szállítás érkezett. A 17 sebesülttel részint a városi kórházban, részint az ovodában helyezték el.

— **Magyar tea.** Borbély György a Magyar Paizs szerkesztője a magyar ipar pártolásának tüzei lelki apostola azt ajánlja a Sümeg és Vidéke mult számában, hogy igyunk dió teát. Erről eszembe jut, hogy én is ismerem egy magyar teát. Az erdei számóca (Sümegen epernek nevezzik) levelének forrása pompás, kellemes zamatú teát ad. Mikor virágzásnak indul, akkor szedjük levelét s megszártva tére elteszük. A város erdejében, Urbérben, Sarvalyban annyit lehet szedni, hogy akár egész Magyarországot el lehet vele látni. Ithon a rengeteg pénz, amit eddig nagy ellenségünknek, angolnak, oroszoknak adtunk. Már azért is lássuk el majd a nyáron magunkat vele, mert a háború a tea behozatalát teljesen megakaszthatja. *Olvasó.*

— **Jótékonyág.** A sümegi izr. hitközség néhai Németh János plébános temetése alkalmából koszorú megváltás címen a vöröskereszt beteg katonái élelmészére tíz koronát bocsájtott rendelkezésünkre. Köszönet érte. Követésre méltó példa. — Sümeg, 1915. április 3. Bánfi Alajos elnök.

— **Erdőtűz.** Mult hó 25-én Zalaerdődön 6 katasztrális hold új vágásu erdő leégett. A kár közel 800 korona.

— **A 20. honvéd ezred dicsérete.** Idegen kézről kaptam e sorok írója az alább említett és idézett levelet. S ebben a mi honvédek dicsérete csendül. Miért ne adnánk közzé? Hiszen nem házi hanem igaz dicséret. Pallman Péter írta, a 31-ik honvédegyletvezred tábori lelkésze. Önzetlenül szól itt egy idegen ember, mert őt csodálatra ragadta az a hősiesség lelkesedés, kitartás és halált megvető bátorság, amellyel a mi honvédek messzeföldre híressé tették nevüket s emlegetté vitézi voltukat. De adjuk át a szót a csodálkozás és elismerés igaz hangjának, amint azt Pallmann Péter, piarista tanár s regimentspáter írja: „A nagy kanizsai 20. honvéd gyalogezred testvérének a 31. veszprém honvéd ezrednek vagyok tábori lelkésze. Szinte belső kényszer iratja velem e sorokat, hogy ezekben csodálatomat és bámulatomat tolmácsoljam a kanizsai fiúk vitéz, kitartó és akadályt nem ismerő, hősiességével

iránt. Iszonyu természeti akadályok állanak utunkban, magas erdők, még magasabb hegyek s azokon méteres hó és a kanizsaiak nem lankadnak. Fázik a lábunk, a szél és a hó metszi arcukat — és a kanizsaiak nem hátrálnak. Ellenségünk tulerős, de a kanizsaiak bátor szive még erősebb. Isten éltesse azokat az anyákat, akik ilyen fiukat adták a hazának. Magas hegy tetejéről, egy fenyő galyas kunyhóban kuporodva küldöm csodálatom tolmácsolásával üdvözetemet. Isten áldását kérve fegyvereinkre. — Eddig tart a háborus lap tartalma s az a pár sor is elég beszédes bizonyítéka ami oroszlánszivi honvédek bátorságának.

— **Adományok.** A sümegi vöröskereszt egylet által ápolat katonák élelmészéhez a következő jótéteők járultak: Kumment Ákosné és Döbrössy Endréné Óhid—Erenyén gyűjtöttek: 1 szekér fa, 4 zsák burgonya, 2 zsák buza és 1 zsák rozsliszt, 10 kgm. zsir, 350 darab tojás, zöldség, bab, egy darab baromfi és 4 K 1 fillér készpénz, ehhez sajátjához Kumment Ákos intéző 2 zsák burgonya, zöldség és 4 koronát csatolt. Mint jótéteket emlíjük még fel Pakod községhez tartozó Csonotos majorból Ujhegyi Ferencné, ki többféle élelmiszert adott; nemkülönbön Kovács Roza és Karácsony annát, kik Kisszentgróth községhez tartozó Huszonya hegyben élelmiszert gyűjtöttek. Malomsok Jánosné a sümegi országos vásár alkalmával 13 koronát és zöldséget gyűjtött. Adományoztak: Tóth Györgyné 10 K, Simonits Ilonka 10 K, Korbélyi Ferenc 2 K, Kohlman Miksa 8 kgm. pacalt és Süvegh Margit 300 db. cigarettát. Geiger Jánosné a vak katonák részére 5 koronát adott, mely a mult számban tévesen három koronával jelent meg. Fogadják a jótéteő urnák és urak a sebesültek nevében hálás köszönetünket. A vöröskereszt egylet elnöksége.

— **Felvételi pályázat.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter 10644 sz. rendelete értelmében az 1915/16 iskolai évre a csáktornyai áll. elemi népiskolai tanítóképző intézet I. osztályába összesen 42 növendék vétetik fel és pedig teljes fizetéses helyre 7, féldíjas helyre 10, ingyenes helyre 4, készpénzsegélyes helyre 2, segély nélküli járóknak 4 növendék. A teljes fizetésesek 30, a féldíjasok 15 K-t fizetnek havonként köztartásdíj címén az intézet pénztárába. A készpénzsegélyesek havonként 15 K ösztöndíjat kapnak. A kérvényhez a következő okmányok csatolandók. 1) születési bizonyítvány, 2) iskolai bizonyítvány a megelőző évről és a f. évi érettség, 3) tiszti orvosi bizonyítvány a folyamodónak a tanítói pályára alkalmas voltáról, 4) segélykérés esetében hiteles községi bizonyítvány a szülőök vagyoni állapotáról s a kiskorú gyermekek számáról hiteles családi kimutatás. Csak oly éptestű és zenei hallással bíró tanulók vétetnek fel, akik 14 életévüket már betöltötték, de 18 évesnél nem idősebbek s akik a polgári vagy középiskola 4-ik osztályát sikeresen elvégezték. A végleges felvétel az intézeti orvos véleményétől s az ének-hallásbeli vizsgálat eredményétől. A vallás- és közoktatásügyi miniszterhez címzett folyamodványokat az előírt okmányokkal együtt 1915. május hó 31-ig kell a csáktornyai áll. elemi népiskolai tanítóképző-intézet igazgatóságánál benyújtani a folyamodó lakóhelyének, az utolsó posta és vármegye feltüntetésével, Csáktornyán, 1915. március 25-én, Zrinyi Károly igazgató.

Eladó széna.

Alulírott nál egy vagon jó minőségű széna van eladó, mely kisebb mennyiségben is kapható.

Linter Gyulánál Ukkon.

Berson Gummiarok a legjobb

— **Katonáknak szabadságolása a tavaszi munkálatokra.** A legénységnek a tavaszi vetési és szőlőművelési munkálatokra tervbe vett szabadságolása a március hó elején uralkodott téli időjárás miatt bizonytalan időre elhalasztatot. Időközben az időjárás javulása köve kezében elrendeltetett, hogy a katonai (hadtest) parancsnokságok a vármegye alispánjával egyetértőleg állapítsák meg hogy az illető vidékről való legénység mely időtől kezdve szabadságolassék. Az egyes megyék alispánjai pedig utasítottak, hogy a területükön lévő gazdasági egyesületekkel, esetleg a törvényhatósági városok gazdasági egyesületeivel is lépjenek érintkezésbe s ezek kívánságának figyelembevételével tegyék meg javaslataikat. Ily módon legjobban lesz elérhető, hogy a legénység az illető vidék különleges éghajlati és gazdasági viszonyainak figyelembevételével megállapított időben kapja majd a szabadságot. A szabadságolások kezdetét az illető törvényhatóságok területén közhírré fogják tenni.

Felölös szerkesztő: Gellért Samu dr.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Gulliver

A nagy háboru irásban és képben

füzetenkint 40 fillérért kapható

Horvát Gábor

könyvkereskedésében, Sümegen.

PAPIR szalvéták

fehér és színes
100 darab K 1:50-től
K 3:50-ig.

Kapható: **Horvát Gábor**

papirkereskedésében Sümegen.

M EGÉRKEZTEK

a legújabb divatu **bécsi NŐI KALAPOK,**

melyek a legnagyobb választékban és jutányos áron kaphatók:

Szijártó Györgyné

női kalapüzletében,

= Sümegen. =

Átalakítások elfogadtatnak.

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad

a kiadóhivatal.

A „PEROCID“

a peronospora elleni védekezésben felülmulja a **r é z g á l i c o t.**

Az összes peronospora elleni védőfolyadékok között a **legmegbízhatóbb, legolcsóbb és legtökéletesebb.** — Részletes ajánlatokkal szolgálnak a vezérelárusítók: =

SCHWARCZ ÉS TAUBER nagykereskedők, **NAGYKANIZSA.**

EGY MILLIO (1,000.000) HADIFOGOLY!

Ezen óriási eredmény valóban a legjobban jellemzi, szövetségű csapataink hősiességét. A foglyok azonban sajnos nem jönnek egyedül. Kisérőiket mindenféle betegség képezi és a ragályveszedelem nemcsak katonáink, hanem a népességre nézve is nagy.

Az állam ugyan megtett minden elképzelhető óvintézkedést, hogy a tömegbetegségeket elhárítsa tőlünk, de azért szabály minden emberre nézve az elővigyázatosság, hogy saját és polgártársai egészségét megvédje. Kényelmes és olcsó óvszer, *kolera, tifusz és vérhas* ellen az

„**Ulida**“ fertőtlenítő szappan,

mely erősen fertőtlenít, *legnagyobb mosóerő, maró hatás nélkül* és a betegség csiréit elpusztítja. — Kapható **darabonként 70 fillérért**

WÜRZBURGER JAKAB kereskedésében **SÜMEGEN.**

Carbolpor, carbolsav, állandóan raktáron.

„ULIDA“ fertőtlenítő szappan nélkülözhetetlen.

Küldjünk katonáinknak Ulida fertőtlenítő szappant.

Mielőtt

bármelyik új épületet betetőznél vagy használnak pótlásába belekapna, kérjen a lakóházak, istállók, kamara, pajta, ólak és egyéb épületek befödésére szolgáló kátrányos és meszelnivaló aszfalt bitumen köfedellemezből mintát, mely még a legolcsóbb zsuppnál is olcsóbb, de amellett emberéletet át tart. Hogy biztos és célszerű, kitűnik abból, hogy tűzbiztosítása a cserépnél is olcsóbb, sőt mert könnyű tető készül belőle, vékonyabb fal és könnyebb gerendázat szükséges, tehát ez is nagy megtakarítás. Bárkinek szívesen nyújt felvilágosítást s ingyen ad mintát

Würzburger Jakob nagykereskedése
S Ü M E G E N.

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitűnőbb köhögés elleni gyógyszer

Kaiser-féle Mell-Karamellák
a „3 fenyővel“

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedség nyálkaság, katarus, fájó torok, számarhurut, valamint elővigyázatból megkül ellen, legcélszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól bizonyítják **biztos hatásukat!** Elővigyázatossá, jóízű bonbonok. 1 csomag 20 és 40 fillér, doboz 60 fillér. Háborús doboz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV** gyógyszerárában Sümegen.

Valamint minden gyógyszerárában.